

Оксана

Микола Вінграновський

І спродалась, й скупилась, та й додому,
Окрай дороги стежкою собі...
А на обличчі тихомолодому
Цвінуть два маки тихомолоді.

В одній руці корзина базарова,
І на другій дитина засина...
Дощу набрала хмара вечорова
На неї й на дитину з-за села.

По крапельці, по краплі, по мокренькій
До маку, до маківоньки, до нас...
А ми собі малі та молоденькі
Ідем додому в звечоровий час.

То буде сон... І нам присниться тато...
А тату — ми, стежиною йдучи...
А хаті — хата, нашій хаті — хата
Під крапелиною хмарини уночі.